

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy óra . 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Egy gyékényen.

(Mamuzsits prépost és a Magyar Állam.)

Szeged, június 24.

Arról volt szó tegnap a képviselőházban, hogy a kormány vonja meg a postaszállítási jogot azoktól a külföldi lapoktól, melyek közleményeikben tiszteletlenséget tanúsítanak Magyarország közjogi helyzetére iránt. És a miniszterelnök megmutatta ez alkalommal is, mint már annyiszor, hogy mily kevés érzékkel bír arra, ami önérték-kérdése a nemzetnek. Megmutatta azzal, hogy a Hamburger Nachrichten című újságra azért nem tartja szükségesnek alkalmazni a postajog elvonását, mert hiszen a budapesti főpostán mindössze öten fizetnek rá elő. Ugy véli a miniszterelnök, hogy nem érdemes a megtorlás eszközehez nyulni azért az öt előfizetőért, az elv, a megbélyegzés elve, az nem számít előtte semmit.

Tovább is joga lesz e szerint annak a német újságnak és a többinek megjelenni a nyilvános helyeinken és szidni, sérteni a magyarokat. Így akarja a miniszterelnök és így akarja az ő többsége, mely támogatja szavazatával. És tulajdonképpen meg sem lehet ezen botránkozni alaposan, ha azoknak a külföldi újságoknak magatartását összehasonlítjuk a példával,

„SZEGEDI NAPLÓ“ TARCZÁJA.

Az első csók.

Irta: Sas Ede.

— Jó, hogy jön, csengett elém a boldog, bohókás asszonykacaj, ahogy a szőnyegajtót félrehárítottam.

A kanári madár a cifra kalitban, fűrődve az ablakon át szikrázó verőfényben, rögtön dalolni kezdett, amint a szép asszony kaczagott. Versenyt trilláztak és én sokszor találgattam: melyik hang finomabb, tisztább, ezüstösebb? A hasonlítás határozottan a szegény kis sárga énekes hátrányára ütött ki.

Ott volt a kanapé, amire a szép fehér kéz mutatott s ahová én nagy otthonossággal szoktam ülni, mert nem is lehetett az embernek, csak otthonosan érezni magát, ennek a kedves asszonykának jókedvtől zajos házára.

— Jó, hogy jön. Egy fontos kérdés eldöntése vár magára, — szólott. — Hanem előbb ebédelnünk.

És egész ebéd alatt szörnyű kedve telt, nagy, gyönyörű fekete szeméit sokat jelentő pillantásokkal ragyogtatva rám, hogy végkép fölszigázza a türelmemet: mi hát az a kérdés, ami oly fontos, hogy én rá vár az eldöntése?

Igen jó barátom volt a férje. Én magam, nála sokkal fiatalabb ember, mindig reverentiával tekintettem rá, mint neves, ünnepezt íróra. És csodálkozva láttam, hogy ez a tiszteletreméltó, országos hírű férfiú

mely épen kapóra előttünk van a „Magyar Állam“-ban.

Nem egészen új dolog, hogy ezt az ultramontán lapot a türelmetlensége és elfogultsága olyan tőrre ragadja, amelyen magyar hírlapnak lehetetlen megállani és az sem újság, hogy ennek a különben „zártkörű nyilvánosságot“ élő lapnak sok mindent megbocsát az a közönség, amely — nem olvassa. De néha mégis csak tudomására jut szélesebb köröknek is, amit ez a sötét újság ír, sőt néha még foglalkozni is kell vele, mert tulmegy az ártalmatlanság határain.

Közvetve, más, nyilvánosabban megjelenő hírlapok útján vesz tudomást most a nagy közönség arról, hogy a szabadkai prépost méltó védőjére akadt a Magyar Állam-ban, amért nem engedte, hogy a királykoronázás ünnepén elénekeljék a templomban a magyar Hymnust.

A szabadkai prépost fölött már ítélt ezért a csuf botrányért az ottani városi közgyűlés, ítélt a polgármester, aki pedig rokona és ítélt a szomszéd város hazafias sajtója, mely bizonyára egész hévvel fog közreműködni abban, hogy Szabadkán meg ne zavartassék a polgárok közötti béke egy sötét fejű papnak könnyelműsége miatt és hogy tovább fejlődjék az ugynevezett

ennél a háznál, az asszonyka kezében, valószínű gyermekké degradálódik. Kényeztetett, becézett, egyetlen gyermekké, akinek iparkodnak a gondolatait leolvasni a homlokáról, nyugoskodásának eleget tenni, a fuvó szélről óvni, tejbe, vajba, szerelemben fűrösztetni . . .

Milyen szép gyermekkor az ilyen!

Ebédután dédelgetett gyermekét maga mellé parancsolta a kis mama a pamagra, melynek szegletében maga úgy meghuzódott, mint a fészék pelyhes zugában a parányi, puha madárfiók. Kényszerítette — gondolhatjuk, milyen nagy nehezen — hogy a karjaival fonja át a kék selyembe burkolt karcu derekát és hajtsa a vállára a fejét, míg ő, jeléül annak, hogy egy megalázott, meghódolt akarat nélküli rabszolgával van dolga: a fejére nyugtatta hatalmas symbolumát, a kezét és rettentő mód igyekezett haragudni, mikor az minduntalan el akarta kapni azt a teteletlen mohó szájával, akár a hizelgővé hunyászokodott hírkániai vad az állatszeliiditőnét.

— Tehát az a fontos ügy abból áll, hogy önnek bíraskodnia kell egy köztem és az uram közt fölmerült ügyben . . . Üljön oda a nagy karszékre, hogy bíróhoz illő méltóságos kinézése legyen . . . Szót fogadtam. Egéren elnyelt a rengeteg, sella kurillissé avatott fotel.

— Az ügy kiválóan fontos és az ön teljes figyelmét igényli. Azon vitatkoztunk az urammal: mikor csókolt ő meg engem legelőször? Nem tudta eltalálni. Elég szégyen ugyan, hogy egy mézeshetes férj élete hasonló fontos momentumaira ne emlékez-

bunyeváczok körében a hazafias szellem.

Erre törekszik Szabadkán mindenki, aki szereti a várost és szereti a hazát és egy-egy atyafiságos bunyevácz-keblet kivéve, teljesen egy értelemben van az ottani hatóság és polgárság arra nézve, hogy a Mamuzsits prépost templomában ezentul nem ismétlődhetik büntetlenül a Hymnus ellen való állásfoglalás. Csak egy hang emelkedett olyan, mely nemcsak hogy védelmezi a prépost botorságát, de vitatja annak a jogosultságát, sőt követendő például állítja föl ezt az eljárást a katolikus papoknak. A „Magyar Állam“ hallatja ezt a hangot és jó lesz, ha tudomást vesz annak az újságnak szégyenletes okoskodásáról az a közönség is, mely jobb izléssel szokta megválogatni szellemi táplálékát. Ime, így ír a maradi újság:

„Szabadkán nagy botrányt csaptak a törvényhatósági közgyűlésen azon okból, hogy az ottani prépost-plébános a koronázási jubileum napján nem engedte meg a Kölcsey-féle Hymnus eléneklését. Végre hosszas vita után a közgyűlés sajnálatát fejezte ki a prépost-plébános eljárása fölött és elhatározta 22 szótöbbséggel, hogy orvoslás végett a kalocsai érseki székhöz fordul. Nem akarunk elébe vágni az érsek; szék ítéletének, csak egyszerűen utalunk a trienti zsinat azon ismert határozatára, mely elrendeli, hogy a templomi énekek

zék s én már vissza is akartam menni a mamához és meg akartam indítani a válópört — de megint csak akkor gondoltam, hogy mit várhat mai napság az ember a pipogya, silány férfi néptől! Igen, a silány férfi néptől!

Csakugyan, olyan bitvány a férfi nép! Az ilyen dorgálás után, ahelyett, hogy föllázadna, fölgrana és venné a kalapját, engedni, hogy a fenyegető kezek magukhoz szorítsák, a szidalmazó ajkak összecsokolják!

Igaz ugyan, hogy a „pipogya férfi nép“ gyűjtőnévben én is belefoglaltattam — de hát engem azért nem iparkodtak semmivel megengesztelni.

— Hogy ön, uram, ítéletet hozhasson. elmondom önnek mindazon eseteket, midőn mi találkoztunk még az esküvőnk előtt és a mikor igen tisztelt férjem uramnak lett volna alkalma a kérdésben forgó merényletet elkövetni — ha hogy esze és mersze van hozzá.

Persze, kíváncsian hallgattam és vártam azoknak az érdekes jeleneteknek a leírását.

— Tehát legelőször a szinfalak mögött találkoztunk. Én az ő darabjában játszottam a főszerepet. Egy fiatal, rózsaszédő lányt, aki ott nőtt föl a természet ölen és azután belesodródik a zugó, mérges, zavaros örvénybe . . . Lábai, melyek tisztán maradtak, mikor meztelenül lecsakolt a harmatos fűben, mélyen gázolnak a sárba; hangja meg a pocsirtától tanulta a dalt, vadgalambtól a gögicsélest — haj! hogy dalolja rekedten az orgiák dalát! Ah! én oly nagyszerű voltam ebben a szerepben. A

egyházi aprobáció alá vétessenek. Már most a való az, hogy a szöveget a vallásos tartalom hiánya miatt nem énekelheti, illetve nem lehet aprobálni, a Hymnusz pedig, ámbár hazafias tartalma mellett van némi imádságszerű színezete is, de oly dogmatikai abszurdumot foglal magában, mely miatt aprobációja lehetetlen. Ez a következő tétel: „megbűnhődte már e nép a multat s jövődöt.”

A Hymnusz szerzője, Kölcsey e szavakban a legabszurdabb protestáns dogmát, a legridegebb predestinációt emeli érvényre, mely diametraliter ellenkezik a kath. hitelvekkel. Ép ezért nem hisszük, hogy a kalocsa-érseki hatóság kifogást találna Mamuzsich Mátyás prépost plébános eljárásában, nem is említve azt az elvi fontosságu körülményt, hogy a templomi szertartás belső rendjének berendezése az egyház föladata, abba világi hatóság vagy városi közgyűlés be nem szólhat.

A kath. egyház nem ellensége a hazafias kultusznak, sőt a nemzeti szentek kultuszával egyenesen alkalmat nyújt az egyes nemzetek hazafias érzelmeik nyilvánítására, kapcsolatban az áhitattal.

De hogy valamely hazafias költeményt énekelni engedjen templomaiban, ha egyenesen a hitelvekbe ütközik, józan észszel senki sem várhatja.

Azért bár hazafiságban senki sem előzhet meg, kénytelen vagyunk konstatálni, hogy a Kölcsey protestáns Hymnusát kath. templomban nem énekelhetni.

A magyar katholicizmus hazafias öntudatában könnyen leszámolhat azzal a sovínista protestáns hazafisággal, mely a saját dogmatikáját akarja a hazafiság takarója alatt templomaikba csempészni.

Megdöböntő annak a fölfogásnak sötétsége, mely dogma-sértést keres a Hymnus azon szavaiban, hogy „megbűnhődte már e nép a multat és jövődöt”. És hiába burkolja a lap ezt a kifakadást a protestáns dogma elleni haragba, hiába hivatkozik rá fönnen, hogy hazafiságban senki sem előzi meg, a szabadkai esetben egye-

nézötér a szinpadra akart rohanni, hogy elragadtatásában összeszaggasson . . . Az író bejött hozzám a diadalmos darab végén. A szinpad homályában találkoztunk . . . két, szűk színpal között . . .

A férj szemei fölragyogtak:

— Akkor, akkor!

Lelkeseését lehűtően, hideg szigorúsággal nézett rá az asszony:

— Nem akkor!

És fordított egy lapot a szerelmük szép regényében.

— Másodszor egy kirándulás vége felé került ismét alkalom, uram . . . Hazatérőben voltunk, nagy, jókedvű társaság. A keskeny ösvényen ballagva, mi maradtunk leghátul. A nap is lement már, sőt ha jól emlékszem, sötét erdőn keresztül vitt az utunk. Én fáradtan, pihegve csüppajkódtam önbe . . . Egyszerre halkan felsikoltok, ön ijedten rám néz: Mi baja? Ah! nagy bajom történt, egy gonosz tüske megszurta a nyakamat. Önnek odatapadtak a szemei: el tudom képzelni, mit látott: a fehér bőrön egy csepp gránátot az én előszivárgó, piros véreimből . . . A társaság előre haladt — az én véretem föl kellett szarítani.

— Akkor! Akkor! riadt föl lelkesen a férj.

A feleség gunyosan kaczagott.

— Akkor, uram, ön elővette — a zseb-kendőjét és azt mondta: Engedje Nagysád, hogy a vért letöröljem . . .

Hm. Még én is szégyeltem magamat a jámbor térfi mellett.

De a nő beszélt tovább.

— És a harmadik, a legérdekesebb találkozás, uram, az esküvőnk után történt . . . A holtomiglan holtodiglan elhangzott; a templomból hazahajtottunk, a vendégszerget szelnek eresztettük és én egy

nesen annak a képtelen és hazafiatlan álláspontnak malmára hajtja a vizet, mely ellen küzdenie és prédikálnia kellene még akkor is, ha esetleg egy törzs-előfizető botlásáról van szó.

Tudjuk, hogy „Magyar Állam” ellen nem lehet megtorlásul a postajog elvonását alkalmazni és hogy voltaképp nincs is hatalom, amely megbüntethetné az eféle megfélekedést. De épen azért a lap előfizetőire, támogatóira, a hazafias katolikus papokra vár a kötelesség, hogy visszautasítsák azt az oktalan elméletet, mely a hivatalos ünnepek szentélyeiből, a katolikus templomokból ki akarja szorítani a Hymnust, a magyar nemzetnek egyik legszebb imádságát.

Nem lehet megengedni, hogy egy katolikus ujság a „sovínista protestáns hazafiságnak” üzenjen hadat ma, holnap egy más felekezet hazafiságának és hogy ő maga egy gyékényen áruljon a hazafiatlansággal, ha az a szája ize szerint elég bigott.

Uj tagok a magyar főrendiházban. A főrendiház f. évi június hó 23-án tartott ülésében, az igazoló bizottság jelentése alapján: József Ferdinánd Salvator és kir. főherceget a főrendiház tagjainak sorába beiktatta. Ugyanazon ülésben Gyulai Sámuel grófot és báró Bánffy József Jenőt is beiktatták a főrendiek sorába.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

— jun. 24.

Ülés kezdete 10¹/₂ órakor.

Elnök: Bánffy Dezső br.

Jegyzők: Széll Ákos, Molnár Antal, Lits Gyula

A kormány részéről jelen vannak: gr. Szapáry Gyula, Szilágyi Dezső, gr. Bethlen András, Josipovich Imre.

meglehetősen hiányosan kivilágított szobában vártam önre. Megvallom, hogy a szívem dobogásától — amit ön nem érdemlett, uram! — nem is hallottam, amint az ajtón halkan koczogott, bebocsátásért esengve . . . A félelemtől siró igenre (lássá, mily szépen tudok — fülleneni!) ön bejött, és ahogy szeláesen, türelmetlen közelgett felém, hát megbotlott a szőnyegben és végigvágódott a földön . . . Istenem, milyen tragikomikus dolog ez! Egy férj, aki az oltártól hazahozott menyecskéjéhez négykézláb érkezik és csak keservesen bír föltápáskodni . . . De én akkor úgy meg voltam illetődve, hogy elfelejtettem kacagni, — azt később pótoltam helyre . . . Hanem odasiattem önhez és kérdeztem sajnálkozva: Megütötte magát . . . fáj . . .? És megöleltem önt és akkor . . .

A férj magához ölelte a bohó teremtetést.

— Nos, ugyebár, hogy akkor?! . . .

A nő fejét csóválta.

— Nem, uram, nem akkor csókolt ön meg engem legelőször . . .

Erre már bosszankodva ugrott föl a zaklatott házastárs és kitört, mint egy kisebb kaliberű Aetna:

— De asszonyom, ön kötődik! Ön mindenre azt mondja, hogy nem, és nem! Ismerem ezt az asszonyszokást. Az asszonyokat nem lehet meggyőzni okkal. Hát sem a koulisszák közt, sem az erdőben, sem az esküvő után?!

Kaczagott ezen a felinduláson a pajkos gyerek és tapsolt is hozzá:

— Nem hát! Sem a koulisszák mögött, sem az erdőben, sem az esküvő után! Mert ön, kedves férjem uram, egyáltalán nem csókolt meg engem legelőször — mert legelőször — én csókoltam meg önt!

Elnök bemutatja a csengeri képviselőkerület megválasztott képviselőjének, Luby Gézának megbízó levelét.

A napirend első pontja: névszerűtí szavazás afelett: elfogadja-e a ház Perczel Dezső indítványát, a napirendetérés fölött, vagy Polónyi határozati javaslatát?

A szavazás kezdődik az S betűnél. (Kiáltások a szélsőbalon: Sírgefekete! Skandalum!)

451 igazolt képviselő közül, elnök nem szavazván, a napirendetérés mellett szavazott 169, ellene 92, távol volt 189, s így a ház 77 szótöbbséggel a kérdés fölött napirendre tért.

Következik Madarász József indítványa a képviselői napidíjak átalányban való megállapításáról.

Madarász József régi meggyőződésből tette az indítványt. Már 1860-ban említé Deák Ferencnek, aki szintén helyeslé. Nem rajtuk mult, hogy az nem teljedhetett. Kéri az indítványt napirendre tüzetni. (Helyeslés.)

Szapáry Gyula gr. hozzájárul a napirendre való kitűzéshez, s kész azt holnapra kitűzetni. Kéri továbbá a házat, hogy holnapon tul az első ülés a jövő csütörtökön legyen, amikor tárgyalás alá kerülhet az italmérsi adótörvény módosításáról szóló javaslat.

Horánszky Nándor a nyári szünet előtt nem akarna egy ilyen fontos javaslatot tárgyalni; de a bizottság jelentése be sincs még nyujtva.

Hoitsy Pál szintén ellene van annak, hogy napirendre tüzessék olyan javaslat, melyről még nincs benyujtva a bizottság jelentése

Szapáry Gyula gr. nem ellenzi, hogy ma csak a holnapi napirendet állapítsák meg.

Következik Hortoványi József indítványa a képviselők napidíjainak le nem foglalhatóságára vonatkozólag.

Hortoványi József kéri napirendre kitűzni indítványát.

Szapáry Gyula gr. ellenezni nem kívánja a napirendre tüzést, ha a ház úgy határozna.

Elnök kérdi, hogy kívánja-e a ház a napirendre tüzést. (Nem! Igen!)

És kitörő örömmel az ötlete felett, vette magát a megtréfált férj nyakába és bebizonyította, hogy az a legelső csók azért nem volt a legutolsó . . .

Tehát az asszonyka megnyerte a fogadást és bírói hivatásomhoz képest, nekem kellett büntetést szabnom a vesztés félre . . . Tetszelegtem én is a szerepben, hogy a tiszteletreméltó férfiuból engedelmes rabszolgát csinálunk és kiszabtam rá a büntetést: a szoba tulsó sarkából térden csuszva kell neki jönni a feleségéhez. Így vezekelni azért, mert a férjek nagy hibájába esett és azt merte állítani, hogy neki, és nem a nejének van igaza.

Milyen készséggel teljesítette a büntetést a jámbor férj! Letérdelt a kandalló melletti kuczkóban és onnan csoszogott elé . . . az asszonyka eleinte kacagta, de azután tuláradó jókedvvel, nevető sikkjával repült oda hozzá, odakuporodott mellé a földre és alázatosan lehajtott fejéhez szoritotta a párnás, piros kis arcát . . . Az aranyos anygalkák félrehuzták a függönyt, hogy szabadon hulljon a verőfény erre a képre. Az ablakban a kanári-madár dalolni kezdett harsány, telitorku vigsággal . . . pedig a szép asszony most nem is kaczagott, csak a csókjai csattogtak . . .

Édes tréfás szép asszonyom, aki ilyen vidám és boldog otthont teremtettél az uradnak; aki most már por és hamu vagy és kaczagásod nem cseng, csak azok fülében, akik szerettek . . . Hadd tegyem én is ezekben az igénytelen sorokban, amikben rád emlékezem, szomorú sirodra a koszorut . . .

Elnök fölteszi a kérdést. Az igenre fölállnak minden párton, köztük Szapáry Gyula gr., Szilágyi Dezső miniszterek, Irányi Dániel, Tisza Kálmán stb.

A többség az indítvány ki nem tűzése mellett nyilatkozott.

Következik az ország erdélyi részeiben, továbbá a volt Kraszna, Közép-Szolnok és Zarándmegyék és a volt Kővár vidék területén a birtokrendezési arányosítási és tagosítási ügyekben követendő eljárásról szóló 1880: XLV. t. cz. módosításáról szóló törvényjavaslat.

Mohay Sándor előadó elfogadásra ajánlja a javaslatot.

Tisza István örömmel üdvözi a javaslatot, mely hivatva lesz a birtokrendezést az erdélyi részekben elősegíteni és gyorsítani. De ezuttal föl hívja a ház figyelmét általában azokra az állapotokra, melyek a gazdaság terén Magyarországon is uralkodnak, nem csupán az erdélyi részekben s amelyek rendezése főleg a kisbirtokokra való tekintetből nagyon szükséges lenne.

Párkülönbség nélkül elkövették azt a mulasztást, hogy a kisbirtokosok tagosítási és arányosítási kérdéseivel nem foglalkoztak kellően. Ezt a mulasztást helyre kell hozni, még pedig a jogászai és a közgazdasági fölfogás harmonikus összeegyeztetésével, mert e két szempont nem lehet egymással ellentétben. Kéri a kormányt, tanulmányozza ezt a kérdést alaposan. A javaslatot elfogadja. (Helyeslés a jobbon.)

Horváth Gyula nagyon szükségesnek tartja, hogy végre rendet hozzanak e kérdésbe és segítsenek akár törvényhozási, akár adminisztratív uton az Erdélyben uralkodó birtokrendezési bajokon. Egyes czélszerű intézkedések eddig is voltak, csak hogy a gyakorlatban nem voltak keresztülvihetőek s a bajokat inkább növelték, mint eloszlatták. Nagyon sürgős és helyes az állandó kataszter behozatala s a birtokrendezéssel és tagosítással való kapcsolatba hozása.

Ugron Gábor Tisza István beszédjét nem nevezheti egyébnek, mint sajnálatos tévedésnek, mert álláspontja a szabad birtok megalakulása ellen irányul. A gazdát meg kell győzni a forduló rendszer hátrányáról; maskülönben nem fog takarmánynövényeket termelni. Nem korlátozni kell a nép gazdasági szabadságát, de oktatni kell őt, gazdasági intelligenciára emelni. Elmult az az idő, hogy az ugargazdaságot czélszerűnek hirdessük. Az helyes, hogy a közlegelő, ha egyébre nem alkalmas, közlegelőnek hagyassék, de nagy hiba lenne, ha a termékeny területeket legelőnek hagynánk.

A törvényjavaslat csekély javításait is örömmel fogadják, de az olyan elvekre, minőket Tisza István hirdet, nem fogadhatnak el.

Az erdélyi birtokrendezésben a legnagyobb kesedeimet az anyaghiány, a kevés pénz és a gyors eljárás hiánya okozta. Föl hívja a miniszter figyelmét az erdei haszonvetelek tanusításainál történő visszaélésekre, az egyes szomszédfalvak valóságos kartellé kőtnék, nyakra-főre eskűznek. Véget kell vetni a tanukkal való bizonyításnak; véget kell vetni a jogbiztonság hiányának. Az urbéri pörök megindítására zart határiumot kell kitűzni, annál inkább, mert a volt urbéressek többnyire oláhok s pópák vagy ügyvédek fosztják őket a magyar földbirtokos ellen. A javaslatot elfogadja.

Szilágyi Dezső igazságügyminiszter kiemeli, hogy a törvényjavaslatnak több olyan intézkedése van, mely közgazdaságiilag előnyös lesz.

A fölhozott szempontokat a kormány kész megfontolás tárgyává tenni, de semmimű javaslatra nem kötelezheti magát. Ha bizonyos intézkedések megtételét jónak fogja találni, nem fog késni azokat a ház elé terjeszteni.

Az urbéressek kérdése kényes kérdés, mert ott, ahol a volt urbéressek jogot gyakoroltak, talán nagyobb, mint a volt földesur, ott nem foszthatók meg jogaiktól. A kormány minden reális panaszt megfontolás tárgyává fog tenni. Kéri a javaslatot elfogadni.

Horváth Gyula félreértett szavainak magyarázata után a ház elfogadja általánoságban a javaslatot.

A részletes tárgyalásnál, az 1. szakasznál

Tisza István tesz megjegyzést Ugron Gábor beszédére. Sajnálja, hogy rögtönözve tette Ugron ellenvetését, különben nem támadhatta volna meg őt. Nem tagadja, hogy ma is van vidék, ahol az egy tag hasznosabb és ahol a közlegelő felosztása indokolt. Ő az alföldi nép érdekeit is szem előtt tartotta, kérdezze meg Ugron azt, hogy nem szaporíthatja-e az jobban az állatait a forduló gazdasághoz való visszatérés által.

Ugron Gábor kijelenti, hogy most is szigoruan ragaszkodik álláspontjához. Ezután az igazságügyminiszternek válaszol, s kéri újra, hogy az urbéressek kérdésével behatóan foglalkozzék.

A ház az 1. § t elfogadja, valamint a többi szakaszt is.

Ülés vége 2¹/₄ órakor.

Közigazgatási bizottság ülése.

— június 24.

Szeged város közigazgatási bizottsága ma délután négy órakor tartotta meg június havi rendes ülést Kállay Albert főispán elnöke alatt. Jelen voltak a következők. Pálffy Ferenc polgármester, dr. Tóth Pál főjegyző, dr. Lázár György polgármesterhelyettes, Fodor Károly, Pálffy Viktor tanácsosok, dr. Ivánkó Sándor főügyész, Endrényi Antal orvosélnök, dr. Faragó Ödön városi tisztifőorvos, Szendrey Pál jegyző, Fodor István, Nagy Gyula erdőfelügyelő, Kovács Albert, Obláth Lipót, dr. Magyar János, Pillich Kálmán, Poltzner Jenő, dr. Rósa Izsa, Sebők Kálmán, Schmidt Imre kir. ügyész, Vadász József pénzügyigazgató helyettes, Váradi Ignác, Wagner Károly.

Tárgyaltatott a lóvasut-társaság kérvénye, melyben az új sínépítés anyagára nézve vámmentességet kér a várostól. A polgármester javaslata az, hogy a kérdés terjesztessék a köztörvényhatósági bizottság elé.

Az ülés elfogadja az előterjesztést.

A kórház élelmezésének vállalatára nézve a közigazgatási bizottság elfogadni határozta a legolcsóbb ajánlatot, melyet Ungár Benő, az eddigi vállalkozó nyújtott be.

Következnek a szakreferensek jelentései:

Közegészségügy.

Dr. Faragó Ödön városi főorvos jelentése szerint az egészségi állapot a múlt hónapban az előbbiekhöz viszonyítva változatlanul kedvezőnek mondható, amennyiben úgy a megbetegedések, mint a halálozások száma között alig van lényegesebb eltérés. A kanyaroban való megbetegedések száma emelkedett, de járványos jelleget mindez ideig nem öltött. A népesedési szaporulat a múlt hónapnál sokkal kedvezőbb, amennyiben a születések a halálozásokat 105 esettel mulják fölül.

A városi kórházba 130 beteget vettek föl. A múlt óról maradt 192 beteggel együtt gyógykezeltetett 322. Ezek közül gyógyultan távozott 83, javultan 34, gyógyulatlanul 1, meghalt 15. Az ápolási napok száma 6242.

Élve született 156 fiu, 146 leány, összesen 302. Ezek közül 227 római kath., 12 izr., 8 helvét hitvallású, 2 ágostai, 3 görög nemegyesült. Meghalt 105 finemű, 92 nőnemű, összesen 197.

Állategészségügy.

A városi állatorvos jelentése szerint az állategészségügy kedvezőtlenebb volt májusban, mint áprilisban, a megyében a be nem jelentett hevenyfertőző betegség miatt több elhullás történt s ragadós betegség is esetben lett konstatálva.

A közbiztonságon 386 szarvasmarhát 546 drb borjut vágta le, sertés 800 drb, birka 25 drb s bárány 4574 drb vágatott le.

A vasutakon 167 szarvasmarha és 61 sertés szállított el.

Adóügy.

Vadász József pénzügyigazgató helyettes jelentése szerint május hónapban a következő adóbefizetések történtek.

Egyenes adóban:	56,514	frt.
Hadmertésségi díjban:	229	"
Bélyeg és jogilletékben:	111,186	"
Fogyasztási adóban:	40,336	"
Dohány jövedékben:	122,555	"
Italmérsi illeték és adóban:	11,703	"

A felsorolt tételek majdnem minden összege nagyobb, mint a múlt év ugyane hónapjában, tehát az adófizetésre nézve alig lehet panasz az adópasa urnak.

Allamökölcsön.

A múlt év május havában 92,291 forintot fizettek be Kótsönös Rókusék államökölcsönük födözésére. Az idei májusban 102,903 forintot tesz ki a befizetett törlesztési kamatok összege. Ez is szép eredmény.

Börtönügy.

Schmidt Imre jelenti, hogy a törvényeséki togházban a múlt hónapban 159 téfi és 34 nő fogoly volt elzárva. Beteg volt közülük 12 férfi és 4 nő, de mind a 16 beteg jobban lett. A keresményi összeg az állam részére 21 frt, a foglyok részére 16 frt. Munkanapok száma 400.

A kerületi börtönben 471 rab volt, kik közül 25 volt beteg. A munkanapok száma 9054, a keresmény pedig 854 frt.

Néhány jelentőség nélküli ügy megbeszélése után az ülés véget ért.

Évzárás az iskolákban.

— A vizsgák. —

A városi zeneiskolában.

A mai, második vizsgálati napot főkövi Lajos zongora és zenetörténeti, továbbá Daubravszky Viktor hegedűosztálya töltötte be s az eredmény teljesen kielégítő volt. Főkövi Lajos zongoraosztálya már azért is különösen kiemelendő, mert itt az „ensemble“-játék rendszeresen van művelve, melynek hasznos voltát nem lehet eléggé hangsúlyozni.

A növendékek mindannyian szabatosan játszottak s különösen kiemelendők: Szabó Mariska, Schreiber Vilmos, Mayer Gyula, Löw Rózsa, Szekula Sarolta, Löwinger Gizella és Wachtel Adél, kik mindketten az intézet legjelesebb zongorázói. Az előbbi Mozart „D-dur Hangversenyét“ (Linder-Kandenciájával) játszotta szépen s zeneileg szabatosan előadásban, az utóbbi pedig Mendelson „D-moll Hangversenyét“ játszotta erőteljesen s szép készütséggel. Deutsch Vilmos „Vidám hangok“ keringőjét 2 zongorán 8 kézre, továbbá Dworak „12-ik számú szláv tánczát“ 2 zongorára 4 kézre, teljes szabatosággal játszották Löwinger Gizella, Wachtel Adél, Szekula Sarolta, Löw Rózsa; a Dworakot Szekula Sarolta és Löw Rózsa. Ezen osztály kiváló sikereért a mestert illeti az elismerés.

A zenetörténetből, — még pedig e záróvizsgálaton mind a két évfolyammal — meglepő biztonsággal és szabatosan feleltek a növendékek. Ezek közt: Mayer Gyula, Szekula Sarolta, Löw Rózsa, Löwinger Gizella és Wachtel Adél. A zenetörténeti vizsgát érdekessé tették a bemutatott példák. Igy hallottunk két szép angol „Madrigált“ Dowland (1595.) és Morleytől (1597.) mindkettőt női-karra. Továbbá Stefani bájos ötszólamu német madrigálját „Der Kukuk“. (1619.) Végre Mark Anton Cesti „La Dori“ című operájából (1663.) egy igen sikerült „Kettőt.“ Mind eme számokat a zenetörténeti évfolyamok növendékei nagyon csinosan énekelték.

Következett Daubravszky Viktor hegedűosztályának vizsgálat. Daubravszky egyik legjelesebb tagja a zeneiskola tantesztületének s így mondandunk sem kellene,

hogyan vizsgálata sikerült. A növendékek jól elkészülve jelentek meg a vizsgálaton s mindannyian ügyesen játszottak. Kiemeljük: Lövenstein Erőtt, Krausz Mihályt, Dohány Mórt, Kiss Bélát, Zsigmond Istvánt, Fröhlich Jenőt.

A vizsgán ma is nagyszámu közönség jelent meg s az érdeklődés magas fokát mutatja, hogy a nagy hőségben végig kitartott.

Holnap délelőtt 9 órakor Czimer né Giefing Ida és Manner János zongoraosztályai; délután 3 órakor Thallherné Vadász Jolán zongora és Sommer Endre hegedűosztályai vizsgáznak.

Ujdonságok.

— június 24.

Tájékoztató.

Június 26. Iparos tanulók munkakiállításának megnyitása d. e. 10 órakor.

Július 3. Az általános munkás betegsegélyző egyesület nyári táncszünetje.

Július 3. A torna-egyesület disz- és verseny-tornaszata Ujszegeden.

— **A tápéi mandátum.** Sima Ferenc mandátumának vizsgáló bizottsága ma befejezte munkáját — Dorosmán. A bizonyító eljárás a kerület ezen községében véget ért s nem mondhatnók, hogy valami fényes eredménnyel azokra nézve, akik a mandátum megsemmisítésében utaznak. Az összes kihallgatott tanuk száma nyolczvan négy, de egy tanu se mondott egyéb terhelőt, mint amit a hajdani Lévy-párt csufos bukása után a kormánypárt hivatott várni lehet, konvencionális, megszokott szavakban adtak számot olyan erőszakoskodásokról, és presszióról, amilyenek minden választáson bőven fordulnak elő, de legnagyobb számban ott, hol a kormány jelöltjeit juttatják minden meg nem engedett eszközzel mandátumhoz. Ma tizenkét tanu hallgattak ki, akiknek vallomásai semmivel se bírnak nagyobb jelentőséggel, mint az eddigiek. A bizottság holnap Horgoson eszközi a vizsgálatot s mikor itt is elvégezte munkáját, visszajön Szegedre s itt fogja kihallgatni a tápéi, sövényházi és a kerület egyéb községekben berendelt tanukat.

— **A II. kerület képviselője itthon.** Dr. Babó Emil, a II. kerület országgyűlési képviselője, ma a fővárosból hazaérkezett s néhány napot itthon, választói között fog eltölteni.

— **Tárgyalások a királyi táblával.** Tegnap vették kezdetüket a tárgyalások, melyeket Szeged városa az igazságügyminiszteriummal folytat a reáliskola épületének a tábla céljaira való átengedése végett. Tegnap délelőtt a mindkét részről kiküldött bizottság megjelent az épületben s Hoffer Endre főreáliskolai igazgató kalauzolása mellett megtekintette az összes helyiségeket. Az igazságügyminiszter részéről Sélley Sándor királyi táblai elnök és Lombay István főügyész, a város részéről pedig dr. Lázár György helyettes polgármester és Tóth Mihály főmérnök jelentek meg a tárgyaláson, az államépítészeti hivatal pedig Sebők Kálmán főmérnök képviselte. A miniszter képviselőinek nagyon megnyerte tetszését az impozáns épület s bizonyosan remélhető, hogy a tárgyalások eredményre fognak vezetni. Az értekezletet, mely az átengedés módzataival foglalkozik, holnap délelőtt 10 órakor folytatják.

— **A Dugonics társaság megalakulása.** A Dugonics-társaság elnöke, dr. Lázár György polgármester-helyettes a jövő vasárnapra, július 3-ára, ülésre hívta össze a társaság tagjait. Ez ülésen fog az elnökség beszámolni az eddigi működéséről.

— **A polgármester szabadsága.** Pálffy Ferenc polgármester hat heti szabadságát

a jövő hó nyolczadikán vagy tizedikén kezdi meg.

— **Az adóbasa fegyelmi esete** Lapunk és az érdekelt közigazgatási hatóságok többszörös fölszólalásának megvolt az az idővös eredménye, hogy a pénzügyminiszterium eltiltotta Vadász József adóbasát a szegedi és csongrádmegyei közigazgatási bizottságok ülésein való részvételtől. Hogy, hogy nem, ujabban mégis fölbukkant ismét a közigazgatási üléseken a pénzügyigazgató-helyettesnek éppenséggel nem rokonszenves alakja. Sok megjegyzést tettek erre a közigazgatási bizottsági tagok, akik tudvalevőleg nagyon szeretik a ridag, szivtelen finánczot és többek között az a megjegyzés is körutat tett a zöld asztalok körül, hogy más ember messze elkerülné azokat a helyeket, ahol „ilyen szívesen látják.“ A mitűnő földinket azonban eféle szuró és nem is rejtett megjegyzések ki nem hozzák a sodrából. Föltűnően ragaszkodik a közigazgatási bizottságok ülésein való kiküldetéshez, amelyek tudvalevőleg napidijakkal vannak összekötve. A napidijak, ugy tetszik, különös ingerrel bírnak a derék férfura, sőt mondhatjuk: tulságos ingerrel, mert amint értesülünk, a számvevőség rájött, hogy aki oly kegyetlenül tudja behajtani az adót, ha kell, az utolsó párnácska vagy butorocska eldoboltatásával, ugyanaz a Vadász nem oly lelkiismeretes akkor, mikor az állampénztár terhére saját salláriumát kell fölszámítani. Teljesen megbízható forrásból értesülünk, hogy a számvevőség az adóbasa hivatalos utazásait képtelenül hosszúaknak észlelte és például a vásárhelyi közigazgatási bizottság üléseire való utazásokról szóló jegyzékekben két fölszámított napot talált fölszámítva jogosulatlanul, úgy hogy a tisztelt ur több napot töltött vidéken a papiroson, mint a valóságban. Ez ügyben följelentés van tette Vadász József ellen és a följelentést valószínűleg követni fogja a fegyelmi vizsgálat.

— **Bizottsági ülés.** A városi közigazgatási erdészeti bizottság ma délután 1/4 órakor Pillich Kálmán alelnök elnökle alatt ülést tartott, melyen Nagy Gyula erdőfelügyelő előterjesztette az erdészeti szakiskolák tanulóinak felvételére vonatkozó pályázati hirdetést. Kögl Árpád tanársegéd (Királyhalmán) a jövő havi bizottsági ülésen teszi le hivatalos esküjét. Ezután a bizottság Szeged városnak azt a kérését, hogy a Kárász nevű 100 holdas erdőnek szőlőtelepítés céljából az erdők nyilvántartási törzskönyvből és a rendszeres erdőgazdasági üzemtervből való törlése kieszközöltessék, a bizottság áttette a királyi erdőfelügyelőséghez, hogy ez az erdőgondnokság véleményét szerezzze be s maga is adjon véleményt a törlésre nézve. Kérte a bizottság az erdőfelügyelőséget még arra is, hogy adjon véleményt, vajjon nem tudna-e szőlőtelepítésre még más, esetleg alkalmasabb területet kijelölni.

— **Elkeresztelés.** Összekapott, mint lapunkat értesítik, Szentesen is két pap egy elkeresztelésen és az ügy már az illetékes bíró előtt volt tegnap. A följelentő Petrovics Soma evang. lelkész, aki dr. Klár István róm. kath. plébánost vádolta az elkeresztelés vallás elleni kihágásával. A följelentő lelkész kész lett volna panaszát visszavonni, ha a plébános az elkeresztelés adatait neki kiadja, ezt azonban a plébános kereken megtagadta. Érdekes volt dr. Klár plébános védekezése, melyből közöljük a következőket: Mindenekelőtt tagadta, hogy

eljárása vallás elleni kihágásnak volna minősíthető, amennyiben csak a miniszteri rendeletet nem tartotta meg. Vele a miniszteri rendelet hivatalosan se egyházi, se világi hatóság útján nem közöltetett. Nem tehet eleget panaszoló kívánságának azért sem, mert elvesztene becsületét püspöke és r. kath. lelkész társai előtt, akik gyáva árulónak tekintik mindazt, aki a miniszteri rendelet szerint a keresztelési kivonatot kiszolgáltatja. Amikor — ugymond — két egymással ellenkező intézkedéssel áll szemben, egyrészt a miniszteri rendelettel, amely a kivonat kiadását parancsolja, másrészt a róm. szentszéki végzéssel, mely ettől eltiltja: mint lelkész nem habozott, hogy inkább ez utóbbinak engedelmeskedjék. Ezzel szemben az evang. lelkész erősen replikázva kijelentette, hogy a törvény oltalmára minden felekezet csak addig számíthat, amíg ez a szentesített törvényeket tiszteletben tartja. Az ítéletet hozta meg erre a bíró. Dr. Klár plébánost a miniszteri rendeletbe ütköző kihágás vétségében vétkesnek mondta ki és 10 forint pénzbírára ítélte.

— **Térzene.** A 83-ik gvalogezred zenekara holnap d. u. 5 órakor az ujszegedi népkertben térzenét ad a következő műsorrall:

1. Tavasz üdvözlés. Induló. Zerovnicky.
2. Korcsolyázó keringő. Waldteufel.
3. Semiramisból nyitány. Rossini
4. Romeo és Juliából. Gounod.
5. Katona takaródó. Théler.
6. Magyar dalok. Egyvelg. Sykora.
7. Emlék-induló. Suk.

— **A poszkiszli.** A szegedi ékszerlopás ügye meglehetősen humoros fordulatot vett, a poszkiszli, amelyet olyan nagyon kerestek, amelynek a megkerítése érdekében mindenféle sürgönyöztek s iveteket litografáltak tele, amelyért embereket tartóztattak le, amely után három négy rendőrtiszt nyomozott éjjel-nappal, hogy a rendőrség híren esett csorbát kiköszörülje s amely annyi gondot okozott a főkapitánynak, hogy ime egyszer történik valami nagy lopás s akkor uttalan utakon van a kutatásban a rendőrség s végül amely segített nekünk hasábotkat teleírni a nyári uborka-szezonban, megkerült, meg, mert el sem vészt. Ott volt elejétől végig a láda a Budapestre költözött Nagy Valér őrnagy többi podgyásza között. A rendőrségnek ugyan mindjárt az volt az első gondolata, hogy hátha ott lesz a láda a többi között, de az őrnagy azt mondta, hogy lehetetlen az, mert személyes felügyelete alatt rakták a podgyászt a munkások a teherkocsikba. Ahogy a kocsik fölmentek Budapestre, ott mindjárt átvette egy butorszallító cég, hogy addig elraktározza, míg Nagy Valér jó lakást talált. A ládákat lerakták a pinczékbe s ott is voltak az egész kutatás alatt. Tegnap sürgönyözött Budapestre Nagy a rendőrségre, hogy lejön a nyomozás érdekében. A rendőrség visszaient, hogy addig ne jöjjen le, amíg az elraktározott ládákat külön-külön át nem vizsgálja, miután a nyomozás teljes eredménytelenségével alapos a gyanu, hogy nem veszték el az ékszerek. Erre aztán átvizsgálta az őrnagy az ingóságait s megtalálta a raktárban az ékszeres ládát, amiről aztán sürgönyileg értesítette a rendőrséget.

— **Mérnökök előléptetése.** Az államépítészeti hivatalok személyzeti létszámában a szegedieket érdeklő következő változások

történetek: Káta i Gyula II. oszt. kir. mérnök I. oszt. kir. mérnökké, Darvas Lajos III. oszt. kir. mérnök II. oszt. kir. mérnökké, Simák Ferencz okleveles mérnök III. oszt. kir. mérnökké nevezettek ki.

— **Apróbb számlák bélyege.** A szegedi kereskedelmi és iparkamara még az év elején fölterjesztést intézett a kereskedelmi és pénzügyi ministerekhez, olyan törvénymódosítást kérve, hogy a 10 forintnál kisebb összegekről szóló üzleti számlák ne essenek bélyeg-kötelezettség alá. Ma érkezett le ebben az ügyben a kamarához a válasz. A pénzügyminiszter az 1881. évi XXVI. t. cz. 6. §-ának a számlák bélyegzésére vonatkozó rendelkezéseit egyelőre nem módosíthatja, mivel a bélyeg- és illeték-szabályok revíziója most van tervbe véve. Kijelenti egyébiránt a miniszter, hogy gondja lesz arra, miszerint az említett revízió alkalmával ez a kérdés beható tanulmányozás tárgyává tétessék és a szegedi kamara részéről ez irányban kifejezett óhaj lehetőleg figyelembe vétessék.

— **Nyári munkarend a torony alatt.** Jó napok következnek a torony alatti kisebb és nagyobb munkásokra. Julius elsején beáll a nyári munkarend, mely szerint csakis reggel 7 órától déli tizenkettőig dolgoznak a hivatalokban. A délutáni munka elmarad két hónapig, míg szeptember elsején újra be nem áll a régi rend.

Érettségit tett ifjak bankettje. A helybeli középkereskedelmi iskolában érettségit tett ifjak ma este bankettet tartottak az Európa kerthelyiségében. A bankett, melyen az egész tanári testület megjelent, vig hangulatban késő estig tartott. Az est folyamán elhatározták, hogy 10 év múlva találkozni fognak, mely találkozás összehívására 3 tagból álló bizottságot kértek föl.

— **Raktártűz.** Ma este 9 óra után tűz ütött ki a Préféta szomszédságában levő Traub-féle papirraktárban. A városi és önkéntes tűzoltóság ki is vonult a tűz színhelyére, azonban azt az összefutott szomszédok akkorra elfojtották. A tűz valószínűleg egy az ablakon bedobott gyufától keletkezhetett.

— **Öngyilkosság.** Temesváron Schiller Nándor asztalossegéd nejét agyonlövésssel fenyegette és a szegény asszony a rendőrségnél oltalmat keresett. Schiller fenyegetését beváltotta, de nem nején, hanem önön magán. A rendőrségi dutyiból, hová a kapitány a dühöngőt beszállásolta, ez megszökött és éjjeli 3 órakor hazajött. Első dolga volt nejét fojtogatni. A megrémült nő a kertbe menekült, a dühöngő utána sietett; a sötétségben azonban nem sikerült neki a nőt föltalálni és így káromkodva visszament lakásába, melynek ajtaját magára zárta. Reggel 6 órakor a házbeliek tompa durranást hallottak, miután pedig éppen ebben az időben szőnyegeteket poroltak ki, a durranást a porolásnak tulajdonították, acnyival is inkább, mert reggeli 7 órakor a lakás ajtajánál egy házbeli cseléd hallgatózáván, Schillert fohászkodni hallotta — mi berugott állapotában „szokása” volt. Délután 3 órakor egy rendőr ment Schillert a kapitánysághoz idezendő. Miután az ajtót nem nyitották ki, a rendőr székre állott és az ablakon benézett és akkor látta, hogy Schiller vértócsában fekszik. Lakatost hívtak, ki az ajtót kinyitotta és ezután beléptek a szobába, hol Schiller az ágyban átlőtt mellél feküdt, a forgópisztoly kezéből a földre esett. Az öngyilkos nős, 3 gyermek atyja volt; agg anyja Bécsben él.

— **Zene.** Nagyszakálás vak ember húzza az udvaron a harmonikát s néz föl a világtalan szemével az emeletre, hogy adnak-e krajczárt. Hát adnak, adnak, de csak egyet. Egy kis lány hajítja le. Az ember fölveszi a kalapot, elteszi a krajczárt s a sikongáló szerszá-

mot a hónaalá csapva botorkál kifelé a házból. A lányka, aki hangversenyt várt, csalódottan kiált utána:

— Hát csak ennyi, bácsi?

A vak vissza dohog:

— Hja kérem, nem szolgálhatok egy órai zenével egy krajczárért...

— **Jó szimat.** A rókusi biztos, Bende egy belvárosi ruharaktár előtt lát egy fiút, aki rossz, viselte gunyából ujba öltözködik át s mezitelen lábaira uj cipőket húz. Valatni kezd, a gyerek aztán elmondja szépen, hogy ő Fein Pál 13 éves nagykanizsai illetőségű fiú, aki a nagybátyjánál, Fein Márkusnál volt kereskedőinas Félegyházán a főuti boltban. Rosszul bántak vele, verték mint mondja s ezért megszökött, de előbb elemelt a bolti pénzesládából 15 forintot. Abból már csak öt forint volt meg, a többit elvásárolta. A rendőrség visszaviteti a félegyházi kapitánysághoz.

— **Idyll.** Fürdőre és szabadba nem mehető emberek szép és idyllikus látványban gyönyörködhetnek ma délelőtt a Laudon-utcán. A 15., 16., 17. és 18. számú házak előtt van egy kis zöld gyeplő a rézsutos kövezeten, ahol nem jár senki. Ma délelőtt egy középkori paripa legelt ott, nem céltevesztetten, mert a két első lába ki volt pányvázva kötéllel. Legelt a zöld pázsiton s igen jókedvű állat volt a derék, mert ha arra ment valaki, rugott. Az élénk forgalmu utcán kinos derűtséget okozott a bankettező paripa, melyet délelőtti tíz óra tájban aztán egy szemetes kocsis elé fogott a gazdája és elhajtattott.

— **A vizesgödörbe fult.** Aranyág temes vármegyei községből írják, hogy ott tegnapelőtt egy 3 éves leánygyermek a vizesgödörbe fult. Dimitrie Nisztor 3 éves Szaveta leánya — míg a szülők a mezei munkára mentek — egy öreg asszony gondozására volt bízva. Míg ez az öreg asszony a kertbe ment, addig a gyermek egy vizesgödör közelében játszott. Játzás közben a gödörbe csuszott s mire észrevették bal esetét, a gyermek a vízbe fult.

— **Macska redivivus.** A rókusi macska még mindig kisért. Rettenetes ez a macska. Az egész héten nem loptak el annyi csirkét a városban, mint amennyit ez megevett egy hét alatt. Folyik utána hatványozott erővel a kutatás. Ha megkerül, iszonyu vége lesz neki. Most, miután megkerült szerencsére a szegedi poszkiszli, az összes rendőrség utána láthat, hogy wo ist die Katze.

— **Egy takarekpénztár a vádlottak padján.** Kikindáról írják lapunknak: Szenzációs bűnperben kezdte meg az itteni törvényszék ma, f. hó 23-ikán a tárgyalást, mely előreláthatólag napokig fog tartani. A szenzációs bűnügy a szent-huberti takarekpénztár csalárd bukás miatti ügye. Vád alá van helyezve az igazgatóság és felügyelő bizottság. A pénzügyintézet a 70-es években a délvidék egyik legtekintélyesebb pénzügyintézete volt ugy hitelre, mint forgalomra nézve. Az érdekes végtárgyaláson a pesti hazai első takarekpénztár képviselőjében Polónyi Géza orsz. képviselő, ügyvéd jelent meg. A kolosszális bűnügyben a tárgyalást, mely a csődbe jutott szent-huberti takarekpénztár volt igazgatósága, felügyelő-bizottsága, szóval egész intéző tagjai ellen csalárd bukás büntette és egész bűnhalmaz miatt lett elrendelve, délelőtt 9 órakor vette kezdetét. Ez idő szerint — miután a vizsgálat bevégeztekor több egyen ellen a további fenytető eljárás megszüntetve lett — ez ügyben nem kevesebb mint 14 egyen ül a vádlottak padján Szent-Hubert község előkelősége és tehetőségesebb gazdái közül. A kir. törvényszék Stassik kir. tszki bíró elnöklete alatt Hoffmann Frigyes és Szontagh Hugó tszéki bírókból alakult, s a tárgyaláshoz jegyzőül Szabó József tszéki aljegyző rendeltetett ki. A vádhatóságot dr. Raskó István kir. alügyész képviseli, a védői szerepeket pedig Petrovics Milán, dr. Türk Marcell, dr.

Weisz Ignác és dr. Kácsor Zsigmond ügyvédek viszik. A bűnügy tárgyalása előreláthatólag 5-6 napot fog igénybe venni.

— **A Brandt-milliók.** Szegeden is voltak egykor követelők a Brandt-féle olvasatlan milliókban. Az amsterdami nagybácsi örökét szegediek is keresték, amiről most már le kell tenniük. A vitás milliók története ez: Száz évvel ezelőtt meghalt Amsterdamban egy Brandt János Konrád nevű kereskedő és millióit végrendeletében úgy osztotta föl, hogy vagyona felerésében unokájára, Brandt Évára, felerésben pedig dédunokájára, Hahn Johanna Konradinára szálljon, de csak az esetben, ha megéri 25-ik évét, és áttér az evangélikus vallásra. Hahn Johanna azonban korábban meghalt s így a millióknak ez a része a végrendelet értelmében a többi rokonokat illette volna. Ilyenek azonban ismételt föl szólításra sem jelentkeztek, mire az amsterdami törvényszék ítélete alapján Brandt Éva és férje a vagyonnak ezt a második felét is birtokukba vették, mint egyedüli rokonok. Később azonban gombamódra kezdtek támadni preteidensek a Brandt-féle milliókra, Hollandiában, különösen pedig Németországban. Száz év óta folyvást zaklatják a hollandi külügyi hivatalt kérdezősködésükkel ezek az elkésett örökösök, kiket azután az amsterdami törvényszék mind elutasított, mert rokonságukat a száz év előtt elhalt milliómossal bebizonyítani nem tudták. A különböző kései unokák azonban annyit keresték mégis a milliókat, hogy most végre az amsterdami törvényszék és a hollandi külügyminisztérium kimondották, hogy ez ügyben hozzájuk érkező kérdésekben semmiféle feleletet nem adnak. Nem adnak pedig azért, mert az esetleges örökösök jogigényei régen elévültek s különben is nincs, amire jogot formálhatnának, mert Brandt örökösének utódai régen elköltötték a milliókat s most szegény emberek. Ez a szokatlan hirdetés e napokban jelent meg a hollandi és a német hivatalos lapban.

— **Fiatol tolvaj.** A rókusi rendőrség elfogott egy Pósa Mihály nevű surbankó legénvt, aki serpenyőt lopott egy nyilt udvarból. Elzüllött gyerek ez, valamikor jó módú család sarjadéka, aki régidőtől fogva üzi a lopásokat. Volt két bűntársa is, Varga Antal és Zsadányi István, de ezek megszöktek.

Világítás.

Vagy az aluszékony kisbíró.

A vidékről, nevezetesen Pipirócsról vetjük a következő sorokat:

Tisztelt szerkesztőség! Alólírott bentjártam a minap az önök híres, palotás fővárosában kocsival, lóval, bevásárlást tenni.

Eltekintve attól, hogy a sok szép palota között a két lovam hasznavehetetlenné zuzta össze a lábát a kátyus, hegyes kövezeten és 48 óra után magam is négy tyukszemet szereztem szépen sétálva, csak azt akarom önöknek megírni, hogy egy neme a büszkeségnek fogta el a szivemet, mikor harmadnap este megérkeztünk haza kis falunkba és szemembe fényltek a mi olajlámpáink, melyek bevilágítják eperfás utcáinkat.

Én nem tudom, hogy micsoda gajsztot égetnek ott a palotás városukba, hanem annyit mondhatok, hogy a mi olajlámpáinkat nem adnánk az önök világításáért.

Azt is mondhatom, hogy a mi baktreinink különb „asztronómikusok”, mint a sze-

gedi gáztársulat, mert jobban tudják, mikor lehet számítani a holdra.

De büszkeségem csak akkor teljes, ha az önök olajlámpái jutnak eszembe.

Hiszen a piripócsi csősz kunyhójában is jobban világító mécs pislog itten, mint ott a palotás Szeged utcáin.

Osztán majd adna a mi erélyes kisbíránk az itteni vállalkozónak, ha olyan piszkosan, rosdán hagyná a lámpásokat, mint az önökéi, melyek talán még sohase voltak kitisztítva.

Különösen föltűnt nekem, hogy majd minden lámpaüveg oldalon be van ott verve. Az utcán ballagva tündöttem, mi lehet ennek az oka?

Egyszer csak jött egy kis szélroham és behatolva a betört üveglapon, eloltotta az orrom előtt a lámpát.

Hm, tudom már. Az a kujon vállalkozó. Hiszen ha a betört üvegeket becsináltatnák, a szél nem fújhatná el a világot.

Ha véletlenül észreveszik, hogy nem égnek a lámpák: a vállalkozó mossa a kezét, nem ő az oka, hanem a — szél.

Nem is tudtam, hogy ilyen csöndes kompanista lehet egy üzletben a szél.

Büszkén dagadó kebellem mondhatom, hogy ilyen állapotot nálunk egy pillanatil sem tűrne meg az ellenőrzéssel megbízott kisbíró? Az önök „kisbírója“ tán mindig alszik?

A t. szerkesztőség alázatos

szolgája

Bix Tóbi

piripócsi fűszerkereskedő.

Eddig a büszke piripócsi férfi levele, akitől elég szép, hogy a szegedi flassterrel tönkretett lovaiért kártérítési pörrel nem támadja meg a várost. Mi tagadás benne, ez a találó guny, melylyel piripócsi büszke Brix szatócs ur a mi szép fővárosunkat lenézi, fáj és nem resteljük bevallani, hogy irigyeljük a büszke piripócsiak világítását és különösen a kis bíróját.

Mert való igaz, hogy a mi kis bírónk, (értsd: a hatóság lelkiismerete) örökösen alszik.

— csi.

Irodalom.

Álarcz nélkül. A Szegedi Napló volt munkatársának, Sas Edének a könyve, aki versköltőnek indult s mint prózairó produkál kötetet. Iványi Ödön, az ismert író látta el fiatal kollégája könyvét érdekes előszóval. Tizenöt rajz van benne, amelyek kiválnak a közönséges, napi olvasmányul szánt tárczák közül s élénk világításba helyezik a fiatal író erős tehetségét. Sas a hirlapíró naturalizmusával írja meg dolgait, akit a csillogó báli termék zajából a megölt munkás-asszony pinezelakásához vezet a kötelesség. A való élet hü rajza természetesen sokszor sötét s a gondolatok, amelyek írása közben támadnak, keserűek. Ez a keserűség: a realitás igazsága különben végig vonul a könyvön egészben s ahol egy szelid, galambos fészek párnás zugolyából hozakodik elő, bohókás szerelmi történettel, ott is megmarad egy-egy vonás belőle. Annál inkább megvan azonban, amiket előszeretettel fest: a munkásokban, a gyári gépember szerelmében s azokban a bus otthonaiban a nyomoruságnak, ahol nagy család várja este éhesen haza az ittas apát, akit

elbocsátottak a szolgálatból. Az egész könyv minden történetével egy igazi, mélyen érző poéta-lélek hévteljes, érdekes munkája. Irálya ügyes, élénk, lehetséges tömör. A casinos könyv, melyet melegen ajánlhatunk az olvasó közönségnek, Nagyváradon jelent meg Lang Józsefnél. Ára 1 frt. Az érdekes könyvből közöljük mutatoul mai tárczarovatunkban „Az első csók“ színes, ötletes apróságot.

Egy jó könyv. Vastag kötetben jelent meg Legrády testvérek kiadásában Buske, a híres német gyermekgyógyász népszerű könyve: Miként óvjuk gyermekeinket? Kiszámíthatlan hosszú utasítások ezek könnyen érthető nyelven a szülők részére, külön fejezetekben tárgyalva a gyermek táplálása, ápolása, a mesterséges táplálás, a vegyes ételek, a lakás, az ágy és a ragályos betegségekkel való óvakodásnak a mikéntje. A könyv ára 2 frt 40 kr.

Törvénykezés.

A vásárhelyi Zsupánszky. Tóth Béla, a vásárhelyi földcsaló irnok előtt ma hirdették ki a fenytő törvényszéknél a táblai ítéletet. Tóth Bélát, ezt az annak idején mulató, elegáns urat tudvalevőleg a törvényszék három évi börtönrre ítélte. Tóth föllebezett s a tábla három évi fegyházra szigorította a büntetést. Tóth ez ellen ma is föllebezett.

Felsőbírósi ítéletek. Juhász János alsótanyai gazdat annakidején súlyos testi sértésért hat havi börtönrre ítélte a törvényszék. A tábla helyben hagyta az ítéletet, valamint a kuria is és Juhász János bekerült a csillagbörtönbe. — Nem ilyenforma helyben hagyásban részesült Kasz Sándorné, akit szintén veszekedésért ítélte el a törvényszék tizenöt napra. Az asszony reménykedve, hogy lehet az még kisebb is, föllebezett. A tábla aztán hat hónapra emelte föl a büntetést.

Horgosi Kárász Géza pöre. Ujra a törvény elé került ma az a bünpör, amelyet horgosi Kárász Géza folytat Pálfi István ellen, aki egykor gazdatisztje volt. Pálfi azal volt vádolva, hogy a Kárász-féle uradalomból két ökröt s két fajlovat, mintegy 2200 frt értékben elhajtattott. A törvényszék egyszer már el is ítélte két évi börtönrre ezért, de az ítéletet a kir. tábla megsemmisítette magának a panaszos fél megbízottjának, Kelemen István ügyvédnek a semmisségi panasza folytán, mert dr. Gerlóczy Gyula egyetemi tanárt és Löwi Dávid Gusztáv kereskedő tanukat fontos vallomásaikra nem hallgatták ki. Az ügyben mára volt kitüzve a végtárgyalás, de az említett két tanu ma sem jelent meg. A tárgyalást elnapolták.

Legujabb.

Sima Ferencz mentelmi jogának fölfüggesztése.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.“ er. t.) A képviselőház mentelmi bizottsága ma tartott üléséből Sima Ferencz mentelmi jogának fölfüggesztését javasolja mind a négy esetben és pedig három sajtóügy és egy párbajügyben.

A szabadelvűpárt értekezlete.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.“ er. t.) A szabadelvűpárt ma este tartott értekezlete először Madarásznak a képviselői napidijakra vonatkozó indítványát tárgyalta. Szapáry miniszterelnök kijelentette hozzájárulását, hogy az eddigi napidijak és lakbér helyett átalányösszeg állapíttassék meg, azt azonban nem hajlandó elfogadni, hogy az átalány felévenként előre

fiztessék. Tiszta Kálmán is elfogadja, ellenben azt óhajtja, hogy a képviselők fizetésének lefoglalása ne birjon befolyással a mandátumra. Rosenberg Gyula az ülések meghosszabbítását kívánja, mihez Szapáry is kész hozzájárulni. Az értekezlet végül a Szapáry által javasolt módosításokkal elfogadta Madarász indítványát.

Pofozkodó főhadnagy.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.“ er. t.) A budapesti fegyvergyári laktanyában azok az orvosnövendékek, akik legutóbb vonultak be félévi szolgálatra, az első honvédegyalozozred 4-ik századához vannak beosztva. Minap Székely Kázmér főhadnagy a napiparancs kiadásakor ruha-szemlélet tartott s mivel Velky Károly IV. éves orvosnövendék ruháján a zsinór kissé lefeszlett, új-ját beleakasztotta, hogy leszakítsa. A zsinór nem engedett, a rántás azonban oly erős volt, hogy az önkéntes kilódult a sorból. A főhadnagy ráírvallt: „Te mafla, nem tudsz egyenesen állni?“ Segyüttal erősen arczul ütötte. Az önkéntes megőrizte nyugalmát, midőn azonban parancs után a főhadnagy kijelentette, hogy hajlandó neki fegyveres elégtételt adni, Velky ezt nem fogadta el, hanem följelentette a tisztet. Láner Győző ezredparancsnok azonnal 20 napi szobafogsággal büntette a főhadnagyot s áthelyezte a 3-ik századhoz.

A Szentés-vásárhelyi vasut.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.“ er. t.) A közlekedésügyi bizottság ma tárgyalta a szentes-vásárhelyi vasut engedélyezéséről szóló törvényjavaslatot, mely Neményi ismertetése és Wekerle ajánlása után elfogadtatott.

Visszalépő nagykövet.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.“ er. t.) Széchenyi hírszerint visszalép a berlini nagykövetségtől s utódja valószínűleg Szógyény miniszter lesz.

Meghalt főpap.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.“ er. t.) Königmayer Károly kanonok és fölszentelt püspök, aki a mult évben tartotta aranymiséjét, 74 éves korában Szombathelyen meghalt.

A Duna áradása.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.“ er. t.) Apatinból jelentik, hogy a határt előntötte a Duna, 10,000 hold van viz alatt, a kár 150,000 frt. A gát, melyet a viz átszakított, apatin-szonta mellett van s négy nap óta óriási erővel dolgoznak rajta, hogy legalább részben megmentsék a környékben levő falvakat.

Öngyilkos orvos.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.“ er. t.) Grázban Schusztér Ármín orvos, Schusztér József erdélyi szászvárosi ev. lelkész fiaborotvával elvágta a nyakát.

Bismarck herczeg a helyzetről.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.“ er. t.) Bismarck herczeg tegnap délelőt magához kérte a „Neue Freie Presse“ egyik szerkesztőjét, hogy a lap utján kifejezze köszönetét Bécs városa közönségének. — A szerkesztő ma hosszasan leírja látogatását s a herczeggel folytatott beszélgetést.

Halálos párbaj Párisban.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.“ er. t.) A Meyer-Morés-párbaj halálos kimenetele — mint egy távirat jelenti nagy izgalmat kelt a párisi közönségben. Az egész sajtó-sajnálátát fejezi ki a párbaj oka felett. Az államügyész elrendelte Morés márkinak és tanuinak birói üldözését. Morés ellen hírszerint ma letartóztatási rendeletet bocsátanak ki. Morés egy interview alkalmával kijelentette, hogy a polgárháboru küszöbén állanak.

Az összes lapok igen élénken foglalkoznak a Mores-Meyer párbajjal, legtöbben azt

kívánják, vessenek véget valahára az anti-szemita hecceknek és a fajgyűlöletnek.

Stefánia főhercegnő Balaton-Füreden.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.” e. t.)
Stefánia főhercegnő tegnap este 9 órakor a balaton-füredi halászkunyhókat látogatta meg, hol nagy szél daczára künn a szabadban fáklyák mellett, pásztortüzeknél halakat sütöttek nyáron és terített asztalnál vacsoráltak. Onnan a yacht klubba ment, hol egy óra hosszát részt vett a táncban. Ma reggel 9 órakor Fehér Ipoly főpát négyesfogatán a sokaság éljenzése közt hajtott a hajóállomáshoz, mely „isten veled” főlírással és diszitással volt ellátva. A bucuzásokra Stefánia köszönetet mondott a kellemes napokért s a Rákóczy induló hangjait mellett hajózott el. A Yacht-klub népe csakret nyújtott át s elkísérte Keszthelyre, ahonnan Déghre megy Eszterháziékhoz. Holnap Bécsbe, majd Laxenburga megy.

Közgazdasági táviratok.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.” e. t.)
Buzában ma a kínálat és a kereslet egyaránt lanyha volt és 15,000 métermássa kelt el változatlan áron.

A határidő-üzletben a déli tözsde záratai a következők:

Buza 1892. júniusra 850 pénz, 8.52 áru; szeptember-októberre 7.93 pénz, 7.95 áru; tengeri május-júniusra 4.75 pénz, 4.77 áru; július-augusztusra 4.78 pénz, 4.80 áru; zab május-júniusra —.— pénz, —.— áru; zab őszre 5.37 pénz, 5.40 áru; káposztarepce aug.—szept.-ra 11.60 pénz, 11.65 áru.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.” e. t.)
(Délután öt órakor záródnak.)
Buza 1892. jun. 8.50 8.52
Buza őszre 7.98—7.98
Tengeri júniusra 4.79—4.81
Tengeri jul.—aug. 4.80—4.82
Tengeri aug.—szeptemberre . . 4.89—4.91
Zab őszre 5.39—5.41
káposztar. aug.—szept. 11.60—11.70

Budapesti terménytözsdeéről.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.” e. t.)
Zsírúru változatlan. — Szilva szilárdabb. — Szilvaiz változatlan. — Szesz csendes. Szesz nyers osztalékolt 17.—17.50 frton élesztő szesz 19.50—20.— forinton, szesz finomított 54.75—55.25 forinton 100 liter százalékonként.

A budapesti értéktözsdeéről.

Budapest, június 24. (A „Sz. N.” e. t.)
A kedvezőtlen külföldi hírek következtében a tözsde ma meglehetősen lanyhán indult a nemzetközi értékekben. Az üzlet folyamán némi javulás állott be. A helyi piac nyugodt volt. A valuták részben gyöngültek.

Az utótözsden o. h. 316.80—315.80, 4% a. j. 110.85—110.82¹/₂, államv. 302³/₄—303¹/₈. D. u. 4-kor o. h 316.25.

Vizállás.

	— június 23. —		— június 24. —	
	Méter.		Méter.	
	0 felett	0 alatt	0 felett	0 alatt
M.-Sziget	0.68	—	0.68	—
Szatmár	0.98	—	1.00	—
Tokaj	2.69	—	2.46	—
Szolnok	3.05	—	3.15	—
Szeged	3.10	—	3.37	—
T.-Becső	3.22	—	3.29	—
Csongrád	2.60	—	2.90	—
Gyoma	2.16	—	2.32	—

REGÉNYCSARNOK.

Az eltitkolt fiu.

88

— Angol regény. —

Fordította: Tömörkény.

Natalie anyja arczképét s egy csomaglevelet a zsebébe rejté s azután atyja arczképe elé állva, még egyszer végignézte!
— Natalie, — mondta Poldá — szeret-

ném, ha ráemlékeznel arra, hogy én testvéred vagyok s úgy szeretlek, mintha egy anyától származnánk. Jöjj hozzám, ha valami aggodalmad van. Résztvetet és tanácsot találsz nálam. Azt meg akarom tenni, amit szándékozom s az a szándékom, hogy Vane elismerjen téged. Ha ez nem sikerül, sikerül más. S az mindenesetre sikerülni fog, hogy tiszteletben élj, mint testvérem én mellett. S ha elhalnék, te leszel a jogszerű Templecombe grófnő. Mindig sóhajtoztam egy nővér után — tette hozzá — s most, hogy e kívánságom beteljesült, nem szeretnék egy napra sem nélkülözni. S ha a rokonságot, ami köztünk főnnáll, nem birom kinyilvánítani a világ előtt, a titkos kapocs annál erősebb és édesebb lesz köztünk.

Natalie háladatosan ölelte át testvérét. Lady Poldá lekísérte a földalált testvért a lépcsőkön, maga nyitotta ki a szabadba vezető ajtót, amely a parkra nyílt. Natalie átölelte Poldát s azután kilépett a kelő hold által megvilágított éjbe.

Poldá utána nézett, míg csak karcu alakját látta a fák között. Ahogy eltűnt szemei elől, becsukta az ajtót és sóhajtván ment föl szobáiba.

Huszonkettedik fejezet.

Gyors léptekkel haladt a gyepet övező uton Natalie a parkban, néha visszapillantva a kastélyra, amely igazság szerint az ő otthona kellene hogy legyen.

Még nem mult el szívéből a fájdalom érzete, amelyet atyja iránt érzett. Keserűség volt ez, a leány nem tudott kibontakozni abból a hitből, hogy atyja nagy és kiáltó igazságtalanságot követett el vele és az anyjával szemben. Az atyjáról a nevének mostani viselőjére, az ifju Templecombe grófra tértek át a gondolatai, akinek ő — mint elődjének az anyja — áldozatul esett.

— Talán jó, hogy ma este nem kerestem föl — gondolta. — Talán várt reám. S talán látogatásaim nagyobb hatással lesznek reá, ha váratlanul jönnek.

Elgondolkozva haladt a szökőkút tere felé, amelyen keresztül vezetett ki a parkból az ut. Megriadva állt meg, amint a padon férjét látta ülni.

— Elmer! — kiáltott föl.

— Igen, én vagyok, Natalie — felelte a gróf, közeledve feléje. — Rég várok már reád. Valami fontos mondani valóm van!

— Akkor beszéljen — felelt a fiatal nő méltóságteljesen.

— Előbb jér ide s ülj ide mellém a padra — s a gróf kezét megragadva a padra akarta vonni.

Natalie hevesen rántotta vissza a kezét s felelte:

— Mondja csak állva és itt, ami mondanivalója van.

— Nem lehet. Látni akarom a szemeidet, míg én beszélek. Nem szeretsz már többé, Natalie?

— Ez nagyon furesza szemrehányás az ön szájából, lord — felelte komolyan a fiatal asszony. — Különbben ha épen az a kívánsága, hogy üljek le, azt is megteszem.

A gróf fölajánlott karját visszautasítva, a padhoz lépett. Lord Templecombe haragosan, elpirult arczczal, sötét pillantással kísérite. Leült közvetlen a nő mellé, ez azonban nyugodtan fölkel s a pad legszélsőre ült. — Maradjon csak illő távolságban, lord Templecombe.

— Hova gondolsz Natalie — kérdezte a gróf, akit fölízgatott a nő elutasító lénye.

— Miért kerülsz ki? Miért vagy oly hideg irányomban.

— Mert tekintettel magamra nem tehetek másként — felelte hidegen. Miután ön eltagadja, hogy mi egyek vagyunk, kénytelen vagyok úgy viselkedni önnel szemben, mint idegen.

— De Natalie — szólt ő lordsága közelebb húzódva hozzá, karját dereka köré fonva. — Nem lehet az, hogy oly hamar megkeményült volna a szíved irántam.

(Folytatása köv.)

Felelős szerkesztő: **KULINYI ZSIGMOND.**

Kiadótulajdonos: **BÁBA SÁNDOR.**

N y i l t t é r .

—
Ma szombaton

a „Próféta”

diszes udvarkertjében

a cs. és k. 83. gy.-ezred zenekara

válogatott műsorral játszik.

Belépti díj nincs.

Tisztelettel

Ketter Károly,

vendéglős.

Lágy, fehér bőrt

ifjúkori arczzint biztosan nyerhető,

— s z e p l ő k —

okvetlen eloszolnak, ha a Bergmann és társától Drezdában készült

Bergmann-féle Liliomtej-szappan

mindennap használtatik, 1 darab ára 50 kr.

Kápható: Baresay Károly, dr. Hibay György, Vajda Imre és társa és Bokor A. urak gyógyszer-tárában.

14,467/892. szám.

472-2.1

Hirdetmény.

Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1892. évi ápril hó 27-én tartott közgyűlésében, az ujszegedi népkertben, a mult évi 832/41. számú közgyűlési határozattal létesítendőnek kimondott úrtézi kutnak még jelen év folyamán előállítására, valamint a kivitel módzata 87. szám alatt kelt határozattal megállapított.

Mely körülmény az 1886 évi XXI. t.-cz. 7. §-a értelmében ama figyelmeztetéssel tétetik közhirrő, hogy a fent érintett határozat ellen jelen hirdetmény megjelenésétől számított 30 nap alatt, a nagyméltósági m. kir. belügyminiszter urhoz felebbezni lehet.

Szegeden, 1892. évi június hó 21-én tartott tanácsülésből.

Pályf Ferencz,

polgármester.

Hirdetmény.

Mindazon vállalkozók, kik a szegedi közkórház élelmezési vállalatának elnyerése iránt pályázni szándékoznak, értesítetnek, hogy a kérdéses vállalat kiadása iránt közzétett pályázati hirdetmény ezennel visszavonatik.

Szegeden, 1892. június hó 24-én,

Dr. Lázár György,

kórházi bizottsági elnök.

470.2-1

Szegedetérítő vasutak

1892-iki

MENETRENDJE.

Az éjjeli órák esti 6 órától reggeli 5⁵⁹-ig a perczek számjegyének aláhuzása által vannak megjelölve

Szeged—Nagyvárad i vonal:

a) Szeged—Nagyvárad.

	T. v.		Sz. v.		V. v.	
	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.
Szeged —rókus ind.	5.00	—	9.57	—	6.34	—
Algyő	5.33	—	10.16	—	6.56	—
H.-M.-Vásárhely	6.22	—	10.45	—	7.43	—
Orosháza	—	—	11.40	—	9.13	—
Csaba érkezés	—	—	12.35	—	10.40	—
indulás	4.06	—	7.22	—	2.25	—
Gyula	4.48	—	7.44	—	2.56	—
Szalonta	6.23	—	8.40	—	4.03	—
Nagyvárad érk.	8.20	—	9.46	—	5.20	—
Kolozsvár	—	—	6.57	—	10.37	—

b) Nagyvárad—Szeged.

	V. v.			Sz. v.			I. v.		
	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	I. II. III.	
Nagyvárad ind.	7.18	—	10.08	—	4.20	—	—	—	
Szalonta	8.56	—	11.19	—	5.31	—	—	—	
Gyula	10.14	—	12.18	—	6.23	—	—	—	
Csaba érkezés	10.14	—	12.40	—	6.45	—	—	—	
indulás	—	—	2.18	—	—	—	—	—	
Orosháza	—	—	3.16	—	—	—	—	—	
H.-M.-Vásárhely	—	—	4.06	—	—	—	—	—	
Algyő	—	—	4.27	—	—	—	—	—	
Szeged —rókus érk.	—	—	4.41	—	—	—	—	—	

Temesvár—Báziási vonal:

a) Temesvár—Báziás.

Table with 4 columns: Station, Direction, Sz. v. I. II. III., Sz. v. II. III., Sz. v. I. II. III.

b) Báziás—Temesvár.

Table with 4 columns: Station, Direction, Sz. v. I. II. III., Sz. v. II. III., Sz. v. I. II. III.

Valkány—Perjámos—Varjasi vonal:

a) Valkány—Varjas.

Table with 4 columns: Station, Direction, V. V. I. II. III., V. V. I. II. III.

b) Varjas—Valkány.

Table with 4 columns: Station, Direction, V. V. I. II. III., V. V. I. II. III.

Mezőhegyes—Kétegyházi vonal:

a) Mezőhegyes—Kétegyháza.

Table with 4 columns: Station, Direction, V. v. I. II. III., V. v. I. II. III.

b) Kétegyháza—Mezőhegyes.

Table with 4 columns: Station, Direction, V. v. I. II. III., V. v. I. II. III.

Szeged—Szabadkai vonal:

a) Szeged—Szabadka.

Table with 5 columns: Station, Direction, Sz. v. I. II. III., Sz. v. I. II. III., Sz. v. I. II. III., Sz. v. I. II. III., V. v. I. II. III.

b) Szabadka—Szeged.

Table with 6 columns: Station, Direction, Sz. v. I. II. III., Sz. v. I. II. III., Sz. v. I. II. III., Sz. v. I. II. III., V. v. I. II. III.

Szeged—Temesvár—Orsovai vonal:

a) Szeged—Orsova.

Table with 5 columns: Station, Direction, Sz. v. I. II. III., Sz. v. II. III., Gy. v. I. II., Sz. v. I. II. III.

b) Orsova—Szeged.

Table with 5 columns: Station, Direction, Sz. v. I. II. III., Sz. v. II. III., Gy. v. I. II., Sz. v. I. II. III.

Magyar kir. államvasutak.

Üzletvezetőség Kolozsvárt

16818/Ic. sz.

Pályázati hirdetmény.

A magyar kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége az 1892. évben még szükséges és felerészben f. é. szeptember, felerészben pedig f. é. október hó végeig beszállítandó 63,000 azaz hatvannyolcz ezer darab I-ső rendű tölgytalpfa szállítása iránt ezenel nyilvános pályázatot hirdet.

Az ajánlatok t. é. július hó 26-ig az alólírott üzletvezetőségnél benyújtandók.

A bánatpénzek f. évi július hó 25-ének déli 12 órájáig a kolozsvári gyűjtőpénztárnál befizetendők.

Az ezen szállításra vonatkozó részletes pályázati és szállítási feltételek ezen üzletvezetőségnél betekintheők.

A részletes pályázati feltételek alólírott üzletvezetőségnél díjmentesen megszerezhetők; az általános tölgytalpfákra vonatkozó különleges szállítási feltételek minden üzletvezetőségnél megtekintheők, vagy 25, illetőleg 15 kr. előzetes befizetése mellett a budapesti nyomtatványtárunknál megrendelhetők.

Minden ajánlattevőről feltételeztetik, hogy az említett pályázati és szállítási feltételeket jól ismeri s azokat elfogadja.

Kolozsvár, 1892. június hó 21-én.

(Utányomat nem díjaztatik.)

Az üzletvezetőség.

Csakis a világhírű CZIGARETTAPAPIROST használjátok.

Les Dernières Cartouches jeggyel BRAUNSTEIN FRÈRES párisi

gyárából, 65., Boulevard Exelmans

Ezen gyártmány a papiripar diadala és a cigarettapapiros eszményképe.

288-25-6

Ezen cigarettapapiros és cigarettahüvely gyári raktára:

Bécs I., Schottenring 25.

Valódi francia „LES DERNIÈRES CARTOUCHES“ cigarettapapirunk, valamint a valódi francia cigarettahüvelyek a „Les Dernières Cartouches“ papirból Szegeden és környéken minden noringbergi na gykereskedésben, ugyszintén az összes magy. kir. dohánytözsdékben kaphatók.

Német-osztrák Mannesmann-féle csővek gyára

főiroda Osztrák-Magyarhon, Olaszország és a Kelet részére:

Bécsben, I., Kärnterring 17.

Központi iroda: Berlinben N. W. Pariserplatz 6. Gyárak: Komotauban, Csehországban, Remscheidben és Saar melletti Bousban.

Sürgönyozim: ROHRMANNESMANN.

Forradás nélküli Mannesmann-féle csővek (közvetlen hengergyártmány massziv acéltörzsből).

Dombornyomatu csővek 50—350 mm. átlaggal, 4, 5 vagy 6 mm. vastag, karimákkal vagy burokkal gőz-, viz-, petroleum-, nyomlevegő-vezetékhez. Teljes vezeték berendezése elvállaltatik.

Forr-csővek kazánok, mozdonyok, mozdonyok, hajókazánokra, stb. forrcsővek a tüzszekekrénytől kezdődő vékonyodással. Legújabb és legcélszerűbbnek ajánlható szabvány. Árfőlemelés nélkül.

Légszusz-csővek, furó-csővek és ür-furók, melegviz fítésre való csővek. Préselt gázokra való medencék stb. pinczehűsítő csővek.

Távirda és telefonoszlopok, földfölötti villanyvezeteki oszlopok villanyos vasutaknak. Mannesmann-féle csővek keményíthető szerszám-acélből, csapszegek, tokok és úrszerszámokra.

Aluminium-csővek.

Árjegyzékek, költségvetések és felvilágosítást kívánatra ingyen.

255-50-28